

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 23. Regnum Hierosolymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. XXIII.

Regnum Hierosolymæ.

Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

*Sanct. lib. 3.
p. 11. c. 10.*

*Jord. M.S.
ap. Rain.
1226. n. 11. 55*

*Sup. Lib.
LXXVIII.
§. 54.*

Porro cur in superiore Epistola Papa du-
riorem in Regem Hierosolymæ ani-
mum Imperatori exprobraverit, causam
repetamus. Postquam Fridericus Regis
Hierosolymæ filiam conjugem accepit,
celebratis nuptiis, petiit a patre, ut Re-
gnum Hierosolymæ, & omnia jura, quæ
in filiam suam transire possent, sibi tra-
deret. Audito Imperatoris desiderio
obstupuit Rex, maxime quod Equitum
Teutonicorum Magister, fœderum Con-
ciliator, promississet, se Regnum cum vi-
ta servaturum esse. Sed quid faceret
impotens Princeps? nempe cum Impe-
ratori resistere non valeret, dissimulato
dolore, egit, quod imperabat necessitas.
Exinde nullum amplius filialis affectus
vestigium in Genero deprehendit; quin
etiam Fridericus Dominum urbis Tyri,
aliosque Syriæ Equestri Ordinis viros,
qui Regem Joannem iter facientem co-
mitabantur, ad dicendum sibi homagium
compulit. Tum Episcopum Amalfita-
nam cum duobus Comitibus, & trecen-
tis Equitibus, ex Regno Siciliæ Aciam
missum, homagium & juramentum ab
omnibus Regni Hierosolymitani Vasallis
suo nomine recipere jussit. Credide-
runt plerique, indignationis causam ex-
titisse,

Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

titisse, quod Imperator suspicaretur, Regem Joannem favere juri nepotis sui, Gualterii Briennii, in Regnum Siciliae, ex matre ipsius proficiscenti; erat enim Gualterius ex Regis Tancredi filia genitus. Ceterum Rex Joannes Briennius in Franciam, ejusque nepos Gualterius Romam se se receperunt.

Interea Christianorum rixæ in Palæstina Republicam evertabant. Annis jam abhinc septem S. Sedis Legatus, Pelagius, Episcopus Albanensis, Boemundum, Comitem Tripolitanum, excommunicaverat, quod vi militari Equitibus Hospitalariis Arcem Antiochenam eripuisset, quam eis custodiendam Legatus tradiderat. Idem Comes occupata quadam domo, quam Hospitalarii Tripoli habebant, Equitum unipellem spiranti detrahi, alterumque alio mortis genere perimi, ut alia crudeliter acta prætereamus, jussit. A Legato igitur excommunicatus, confirmata a Summo Pontifice sententia, ipse Censuram sprexit, nec eo adduci potuit, ut pro injuriis illatis satisfaceret, aut ablata restitueret. Misit quidem ad Papam nuncios, qui, positis quibusdam conditionibus, Dominum suum absolvi peterent, addiditque literas commendaticias Fridericus Imperator. Sed Papa cum excommunicatos in conspectum admittit

te e non posset, negotium eos audiendi
 commisit Hugolino, Episcopo Ostiensi,
 duobusque aliis Cardinalibus, qui con-
 ditiones Absolutionis, semper poni soli-
 tas, expetierunt, videlicet, juraret Co-
 mes, quod in causa Excommunicationis
 legibus Ecclesie obtemperaturus esset,
 & prestaret cautionem, quod damnum
 passis, illud refarciturus esset. Ista ve-
 ro nuncii prestare detrectarunt, cum id
 in mandatis neququam accepissent.

Quare Papa, datis ad Archiepiscopos
 Nicosie in Cypro, Cæsariensem in Palæ-
 stina, & Abbatem Montis Oliveti, literis,
 Excommunicationem, in Comitem Tri-
 politanum latam, confirmari, ejusque
 Ditiones Interdicto Ecclesiastico ligari,
 præcepit. Hæc Epistola die trigesima
 Januarii, anno millesimo ducentesimo vi-
 gesimo sexto, data est.

Eadem die Honorius Papa Regulam,
 quam Albertus Patriarcha Eremicis
 montis Carmeli servandam obtulerat,
 approbans præcepit, ut ei fideliter in-
 hererent, utpote prius conditæ & ac-
 ceptæ, quam Concilium Lateranense
 novæ Religionis Institutionem prohi-
 buisset.

Cum duæ Ecclesie Patriarchales,
 Antiochena, & Constantinopolitana hoc
 anno vacassent, Papa, datis literis, Ca-
 nonicos Antiochenos intra mensem, post
 Hist. Eccles. Tom. XIX. A a a ac

Secul. XIII.
 A. C. 1226.

10. ep. 169.
 Rain. n. 55.
 56. &c.

Bull. Hon.
 Sup. lib. 7
 LXXVI
 §. 57.

Sæcul. XIII. acceptam suam Epistolam, Patriarcham
A.C. 1226. eligere iussit. Constantinopoli Eligen-
Rainald. tes in partes abierunt, quibusdam Epi-
1226. n. 59. scopum Belvacensem, Milonem, patria
Gall. Chro. Nantolientem postulantibus, aliis appella-
to. I. p. 128. tantibus ad Papam, qui, rejecta Postula-
 tione, Joannem Abbatisvillensem, Ar-
 chiefiscopum Vefuntinum, ad Sedem
 Constantinopolitanam vocavit. Sed is
 moveri non potuit, ut Translationem
 reciperet.

§. XXIV.

Fœdus Longobardicum.

Ric. S. Ger. Fridericus Imperator Festo Paschali,
 quod hoc anno in diem decimam no-
 nam Aprilis incidebat, Ravennæ celebra-
 to, missis nunciis, Henricum Regem, fi-
 lium suum, in Longobardiam ad se ve-
 nire iussit, ubi Concilium, seu Comitium
 solemnium, Cremonæ agenda, ad Festum
 Pentecostes convocaturus esset. Juve-
 ni Principi, semper in Germania com-
 moranti, Imperator parens, Engelberto
 Archiepiscopo interemto, Moderatorem
 dederat Ducem Baviaræ, Ludovicum Se-
 verum, non solum Domus Serenissimæ
 Caput, sed etiam rebus Imperii in Ger-
 mania Præfectum. Ergo Henricus, in-
 genti cinctus exercitu, Tridentum usque
 penetrat; sed, Veronensibus alpes obli-
 dentibus, exclusus, in Germaniam re-
 meare

Abb. Ursq.
p. 324.

Godof. 1226.